

infacto

TUTAPÄIVÄT

PREWAPPUXQ

VUOSIJUHLAT

DRAG QUEEN -SITSIT

The thrill of real challenges

At McKinsey, your work will be meaningful and future-defining. Purposeful, creative, and original. We bring new perspectives. We conduct revealing analyses. We possess deep expertise. Together we are shaping the way industries work.

The McKinsey Helsinki office is looking for outstanding Master's degree candidates for management consultants (Junior Associate). We hire exceptional people with excellent capabilities. We look for great potential in problem solving, leadership, drive, and interpersonal skills.

To learn more about our work, people, and career options visit www.mckinsey.fi.

With any questions, please contact Mira Svedholm, mira_svedholm@mckinsey.com or +358 9 6157 1728.

You can send your application anytime, already before graduation, by filling in an online application at www.mckinsey.fi.

Indeksit

4	_____	PÄÄKIRJOITUS
5	_____	PUHEENJOHTAJAN PALSTA
6	_____	HALLOPEDIN KYNÄSTÄ
7	_____	ALUMNIEN WAPPUBOOLI
8	_____	ALUMNIN KUULUMISIA
10	_____	SKIJUMPIN JA NHL:N MÖMMÖM-KISAT
11	_____	TEK-PALSTA
12	_____	TUTALAINEN MAAILMALLA
14	_____	DRAG QUEEN -SITSIT
15	_____	HAASTE
16	_____	VUOSIJUHLAT
18	_____	TOIMITUSJOHTAJAT TENTISSÄ
20	_____	FUKSI XQ
22	_____	ESTIEM
24	_____	PREWAPPU XQ
28	_____	TUTAPÄIVÄT

Vuosijuhlat 2013

Kesälaitumille

Kesä lähestyy kovaa vauhtia, ja tenttiviikko alkaa pian vaihtua uusiin koitoksiin kesätöiden parissa. Kevät on ollut taas täynnä tapahtumia vuosijuhlista skijumpiin ja exeuista wappuun. Toivottavasti kaikille kiinnostuneille on löytynyt koulukiireiden vastapainoksi mukavaa ohjelmaa. Tästä lehdestä voitte lukea kuulumisia edellä mainittujen tapahtumien lisäksi muun muassa tutapäivistä ja ICT-toimitusjohtajien tentistä. Erityisen mukavaa on, että juttujen kirjoittajina on tässä numerossa myös killan ulkopuolisia. Hieman erilaisesta näkökulmasta tapahtumista raportoivat lehtori Olli Manninen ja Kaplaakin puheenjohtaja Kim Koivula. He kertovat omia kokemuksiaan vuosijuhlista ja Drag Queen -sitseistä.

Tämän kiltamme ulkopuolisten näkökulman huomioimisen pitäisi olla paremmin mielessä kaikessa toiminnassa. Tätä pääkirjoitusta junassa kirjoittaessani satuin nimittäin kuulemaan, kuinka takanani istuvat luokanopettajiksi opiskelevat nuoret naiset keskustelivat tutalaisten ylimielisestä asenteesta. He olivat ilmeisesti jossakin wapun tapahtumassa saaneet tutalaisista sellaisen kuvan, että me emme arvostaisi muiden tekemää työtä ja olisimme jotenkin muiden yläpuolella.

Valitettavaa, että tällaista joutuu edelleen kuulemaan, sillä luulisi itseään fiksuina pitävien tuotantotalouden opiskelijoiden ymmärtävän, että kaikkien erilaista työpanosta ja osaamista tarvitaan. Vaikka puheenjohtajakin painottaa samaa asiaa seuraavalla sivulla, halusin nostaa sen esiin myös tässä. Henkilökohtaisesti toivonkin, että tutalaiset jättävät tulevaisuudessa turhan pröystäilyn sikseen ja osoittavat osaamisensa teoillaan. Tähän on mahdollisuus esimerkiksi tulevan kesän töissä, joissa tutalaiset voivat näyttää ainutlaatuisuutensa ja siten parantaa koulutusohjelman opiskelijoiden arvostusta entisestään työnantajien ja muiden työntekijöiden keskuudessa.

Toivottavasti mahdollisimman moni on tämän osaamisen näyttämisen mahdollisuuden työn muodossa kesäksi saanut. Oli mieluisia töitä tai ei, tärkeintä on kuitenkin nauttia kesästä ja ladata akkuja tulevaan opiskeluvuoteen. Kesä on nimittäin hyvä syy syödä jäätelöä, maata rannalla, mennä terassille, nauttia auringosta ja ostella uusia kesävaatteita niillä mahdollisesti tilille kilahtaneilla kesätyörahoilla. Tsemppiä vielä viimeisiin tentteihin ja hauskaa kesää kaikille!

Aurinkoista ja lämmintä kesää toivottaen,

Jenni Karjalainen

Tuotantotalouden kiltä Indecsin päätoimittaja 2013

JULKAISIJA JA KUSTANTAJA:

TTY:n tuotantotalouden kiltä Indecs

indecs-hallitus@indecs.info

PÄÄTOIMITTAJA JA TAITTAJA: jenni.karjalainen@tut.fi

PAINOPAIKKA: Juvenes Print TTY, Tampere

PAINOMÄÄRÄ: 60 KPL

www.indecs.info

KANNEN KUVAT: JARI HUILLA JA KIM KOIVULA

17. TOUKOKUUTA 2013

TAMPERE, TTY

Puheenjohtajan palsta

Ensimmäinen puolivuotiskausi alkaa tätä kirjoittaessa pikkuhiljaa lähestymään loppuaan. Hauskaa on ainakin hallustoisimijoilla ollut koko rahan edestä, välillä opintotuen rajoja koitellen. Jäljellä on vielä viimeinen suurkoitos eli Wappu ennen "lomille" ryntäämistä. Fukseilla on tällä hetkellä toivottavasti kädet täynnä töitä jäynän kanssa, jotta voimme tämän lehden ilmestyessä jälleen kiltana olla ylpeitä Indecsin jäynäkulttuurista.

Mallas on rempattu ja hyvässä paketissa, suurkiitokset remontin mahdollistaneelle porukalle ja Mallasmestari Olli Sirenille. Toivottavasti vielä merkkiohjesääntö, matrikkeli ja nettisivut saadaan pakettiin, niin silloin puolet tämän hallitusvuoden tavoitteista on paketissa. Hallitus 2013 kun haluaa ehdottomasti aloittaa jotain uuttakin tämän vuoden aikana. Syksyä odotellessa...

Päädyn vuosijuhlien jälkimainingeissa haastateltavaksi killan julkisuuskuvasta. Vaikka kyseessä olikin vain puheviestintä ja neuvottelutaito 2 -kurssin harjoitustyö (tuttavallisemmin PVNT 2), pakotti tuo haastattelu hie-man miettimään. Indecs on TTY:n killoista sikäli outointu, että meillä on välillä muita enemmän halua oman erilaisuutemme korostamiseen. Itsekin korostan mielelläni tutalaisuutta ja tutan henkeä, ja tilaisuuden tullen kannustan kiltatovereitani yliampuvaan tavoitteenasetantaan ja suurudenhulluuteen. Toisinaan tällaisen toiminnan jälkimainingeissa saa syytöksiä ylimielisyydestä. Kieltäydyin kuitenkin uskomasta, että samaan aikaan ei voisi sekä tehdä pöljiä projekteja valkohaalaristen

kanssa ja käyttäytyä kunnioittavasti naapuriopiskelijoita kohtaan. Varsinkin kun nuo värillisetkin tuppaavat olemaan kerrassaan loistavaa sakkia.

Merkittävä ero ulosannissa tulee ainakin siinä, kerskuuko omilla vai toisten saavutuksilla. Tutalle pääseminen saati kurssien läpipääsy ei varmasti ole vielä mikään saavutus, käykääpä vaikka kysymässä TARAKI:n pojilta ja tytöiltä millaisia harkkatöitä siellä väännetään. Turhan leukojen loksuttamisen puute ei kuitenkaan tarkoita sitä, etteivätkö tavoitteet voisi olla suuria ja etteikö niitä voisi olla paljon. Ja voi niitä leukojaankin loksuttaa silloin, kun tavoitteisiin silloin tällöin päästään.

Kannustan jokaista Indecsläistä yliopisto-, kieli- ja kiltarajoja rikkovaan yhteistyöhön syksyllä, ja tämän jälkeen säännöllisesti valmistumiseen tai hautaan saakka.

Hallitus 2013 kiittää keväästä 2013, syksyllä luvassa uudet fuksit, uudet projektit ja vanhat kujeet.

Teemu Viljamäki

Tuotantotalouden kilta Indecsin puheenjohtaja 2013

PS. Toivottavasti kesällä sataa paljon niin ei sitten harmi niin paljoa olla töissä.

Edunvalvontablogi

- tietoa opintoasioista

Tiesitkö, että voit seurata hallopedien kirjoittelua myös edunvalvontablogistamme:

<http://edunvalvontaoptio.blogspot.fi>

Blogista löytyy tällä hetkellä kattava tietopaketti kieliuudistuksesta ja tulossa on tietoa mm. syksyn sähköpostiuudistuksesta sekä tutkintouudistuksen yksityiskohtaisemmista kurssimuutoksista. Blogin kautta voi myös esittää kysymyksiä sekä käydä kurkkaamassa, miltä kaikki hallopedit oikeastaan näyttävät, jotta osaa vetää oikeasta hihasta kiltahuoneella.

Miksi sitten vetää hallopedia hihasta? (kertauksen vuoksi):

- kurssijärjestelyt olivat huonot ja haluat valittaa (tai ne olivat ihan sikahyvät ja haluat kehua)
- sinulla on muuta opiskeluun liittyvää palautetta vietäväksi tiedekuntaan
- haluat kysyä miten muutokset kursseissa ym. vaikuttavat opintoihisi
- et tiedä kenen muun puoleen kääntyisit opintoihin liittyvissä asioissa
- sinulla on kehitysideoita kurssien tai koulutusohjelman suhteen
- et tiedä miten jokin opintoihisi liittyvä asia (esim. JOO-opinnot) käytännössä toimii
- kaipaat juttuseuraa :)

Katja Kaartinen

Hallopedin kynästä -palstalla Teknis-taloudellisen tiedekunnan (TTT) opiskelijaedustajat raottavat yliopiston hallintoelinten kabinetin verhoja. Tarkoituksena on kertoa kokouksissa käsiteltävistä ajankohtaisista yliopistoon, tiedekuntaan ja opiskeluun liittyvistä aiheista. Uusien ja miksei vanhojenkin fuksien kannattaa tutustua myös aiempiin kirjoituksiin, jotka ovat julkaistu edellisten vuosien Infactoissa.

Alumnien wappubooli

Jälleen kerran on se aika vuodesta, kun fukseista tulee teekkareita, kaikkiin teekkareihin tarttuu tuo muiden kadehtima yhteisöllisyyden tunne ja aurinkokin alkaa heräämään talvilevoltaan, lämmittäen iloisesti juhlijaa kansaa. Kyseessä on tietenkin teekkareiden vuoden kohokohta, Wappu. Sillä välin kun Tampereella vietetään kaksiviikkoista Wappua, myös valmistuneiden piirissä valmistaudutaan jo perinteeksi muodostuneeseen perinteeseen, alumnien Wappubooliin.

Indecsillä on ollut nykymuotoista alumnitoimintaa vuodesta 2002 ja vuosien saatossa tapaamisetkin ovat muodostuneet säännöllisiksi. Toimivaksi konseptiksi onkin todettu kahden vuosittaisen tapaamisen taktiikka. Näistä keväällä järjestettävä, eli alumnien Wappubooli, pyritään pitämään vuosittain Helsingissä. Onhan monen tamperelaisen tutateekkarin tie kuitenkin valmistumisen jälkeen johtanut Helsinkiin.

Wappubooli järjestetään perinteisesti jonkin yrityksen tiloissa ja usein kyseinen yritys myös kestitsee jollakin tavoin Wappumielisiä alumneja. Aiempina vuosina Wappuboolin isäntinä ovat toimineet Accenture, SWOT Consulting, YIT, Deloitte, Technopolis & Oracle & Translink yhdessä, Boston Consulting Group sekä Trainer's House. Tänä vuonna tapaaminen järjestettiin Nordea Investment Managementin ja Nordea Rahastoyhtiöiden toimesta aivan Helsingin ydinkeskustassa, Stockmannin vieressä sijaitsevassa Rautatalossa. Illan isäntänä hääri Indecsin puheenjohtajanakin aikoinaan toiminut Ilkka Ruotsala.

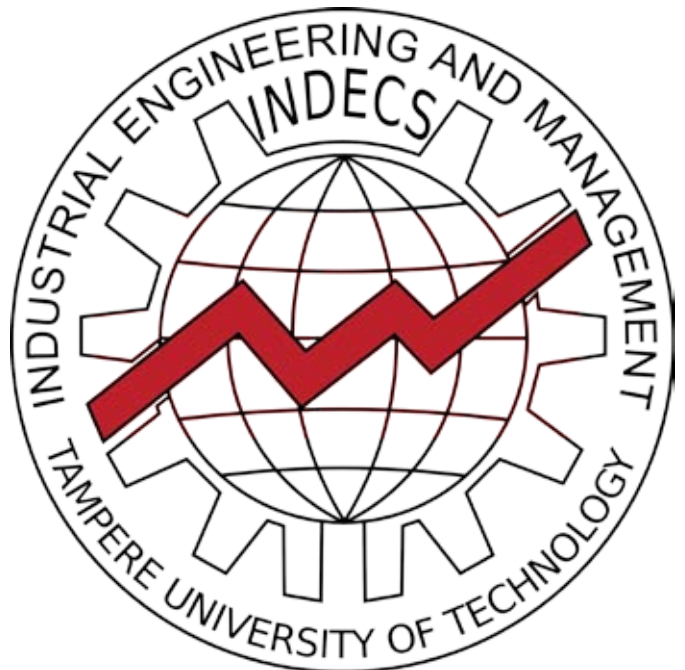
"Tälläkin kertaa paikalle saapui lähes sata alumnia käynnistämään omalta osaltaan Wappua."

Vaikka itse en alumni vielä olekaan, ymmärrän varsin hyvin, miksi tapahtuma on alumnien keskuudessa niin suosittu. Tälläkin kertaa paikalle saapui lähes sata alumnia käynnistämään omalta osaltaan Wappua. Sen lisäksi, että saimme Nordean puolesta kattavan yritysesityksen, katsauksen tämän hetkiseen markkinatilanteeseen sekä jopa muutamia sijoitusvinkkejä, pääsi tilaisuudessa vaihtamaan kuulumisia vanhojen koulututtavuuksien kanssa. Viini virtasi ja koktailpalat hupenivat iloisten alumnien muistellessa menneitä ja pohtiessa tulevaa. Itsekin huomasin selittäväni useampaankin otteeseen kiinnostu-

neille killan sekä koulun nykytilanteesta. Tapahtumaan kannattaneekin lähettää myös jatkossa useampia killan edustajia hyvien alumnisuhteiden luomiseksi.

"Ihanaa, että Indecs-henki säilyy ihmisissä valmistumisen jälkeenkin!"

Kello juoksi kuin siivillä ja pian olikin jo aika poistua Nordean tiloista, sillä eivät he vieraanvaraisuudestaan huolimatta olleet meitä valmiit majoittamaan. Ilta ei kuitenkaan loppunut vielä siihen. Yhdessä suuntasimme vieressä sijaitsevaan Teatteri-nimiseen baari/ravintola/yökerhoon nauttimaan ylihinnoitelluista tuotteista (tai kenties opiskelijasta vain tuntui tältä, kun ei ollut Helsingin hintoihin tottunut). Ihailtavaa oli huomata, kuinka hyvin koko porukka pysyi kasassa vaikka ns. virallista ohjelmaa ei enää ollutkaan. Ihanaa, että Indecs-henki säilyy ihmisissä valmistumisen jälkeenkin!

Haasteiden hakumatkalla

Valmistuttuani diplomi-insinööriksi vuonna 2007 ehdin olla vuoden töissä ja valmistautua väitöskirjan tekoon. Kahta vuotta myöhemmin minulla olikin jo tohtorintutkinto kädessäni ja aika pohtia, mitä haluaisin tulevaisuudessa tehdä. Päätin, että teollisuus olisi minua varten ja tahdoin osallistua kansainväliseen Management Trainee – ohjelmaan. Hakiessani erilaisiin ohjelmiin tulin tulokseen, että nuori (26-vuotias) naistohtori ei välttämättä ole Suomessa ihan rekrytoijien ykköstoive. Minulle oli kuitenkin ollut luonnollista suorittaa tohtorintutkinto, koska sillä on edelleen painoarvoa kansainvälistä uraa luodessa. Koin myös taloudellisen tilanteen vuoksi järkeväksi suorittaa sen nuorena, ennen perhettä. Lisäksi tulen hyvin akateemisesta perheestä (molemmat vanhempani ovat tohtoreita), joten se ei ollut minulle mitenkään kummallista. Suuntasinkin katseeni saksankielisten maiden suuntaan, koska näissä tohtorintutkintoa arvostaan edelleen valtavasti, ja esimerkiksi suurilla konsulttiyrityksillä kahden vuoden jälkeen saa valita, haluaako jatkaa tohtoriksi tai MBA:ksi.

Saksassa päädyin lopulta Voithille. Voith on noin 5 miljardin euron ja 40.000 henkilön perinteinen perheyritys. Voith koostuu neljästä divisioonasta: Hydro, vesivoimaloiden turbiinien valmistaja; Industrial Services, joka tarjoaa erinäisiä teollisia palveluita muun muassa autovalmistajille, öljyjalostamoille ja lentokonetuottajille; Paper, Metson suurin kilpailija paperikoneiden saralla; ja Turbo, hydrodynaamisia tuotteita muun muassa höyryajoneuvoille, teollisiin tarkoituksiin ja raidekulkuneuvoihin (HKL on yksi asiakkaistamme). Toimintaa meillä on ympäri maailmaa.

Ensimmäinen vuoteni kului Voith Paperin kansainvälisessä Trainee-ohjelmassa. Ohjelma koostui kolmesta neljän kuukauden pestistä ja ryhmämme yhteisestä projektista. Vuoden aikana asuin pääkonttorimme sijaintikylässä Heidenheimissa, Industrial Services'in pääkotoissa Stuttgartissa ja Aasian päätukikohdassamme Kunshanissa, Kiinassa. Tehtäviini vuoden aikana kuului

niin Total Cost of Ownership (TCO) -mallinnusta, markkina-analyysiä, myynti- ja M&A-projekteihin osallistumista kuin Kiinan lakien opiskeluakin – kiinaksi luonnollisesti. Vuoden aikana sain myös tehtäväkseni opiskella saksan kielen, sillä Trainee-vuoden loppumisen jälkeen työkieleni vaihtui englannista saksaksi. Kuudessa kuukaudessa oppii paljon.

Nykyinen työ

Nykyinen työpaikkani on konsernin strategia-osastolla Heidenheimissa. Meillä on neljä tehtävää: sisäisinä konsultteina toimiminen eli ikään kuin sisäinen McKinsey tai BCG, teknologioiden seuraaminen, pääjohtajan avustaminen ja luonnollisesti konsernin strategian luominen pääjohtajan kanssa. Meitä on tällä hetkellä 12 hengen tiimi hoitamassa tuota kaikkea.

Pääasiallinen toimenkuvani konsulttina on osallistua eri divisioonista tai konsernin johdolta tuleviin projekteihin. Viimeisen vuoden aikana olen päässyt luomaan yhden tuoteryhmän ja yhden divisioonan strategiaa sekä arvioimaan mahdollisia M&A-kumppaneita ja mahdollista uutta teknologiaa, sen markkina-arvoa ja -mahdollisuuksia. Kyseiset projektit kestävät kuudesta viikosta puoleen vuoteen riippuen projektin laajuudesta ja asiakkaamme toiveista. Lisäksi avustan yhtä divisioonaa tavoitteiden määrittelyssä ja seuran yhtä yrityksemme päämarkkinaa. Minulla on myös pidempiaikaisia projekteja ja lyhytaikaisia tehtäviä, kuten kilpailija-analyysien tekoa.

Työskentely Saksassa

Pääasiallinen haasteeni on saksan kieli, koska sitä puhun sekä työkavereiden että suurelta osin myös asiakkaidemme kanssa. Lisäksi välillä tuntuu, etteivät tunnit meinaa riittää. Joskus päivät voivat venyä 17-tuntisiksi, ilman ruoka- tai kahvitaukoja. Normaalisti teen töitä kuitenkin huomattavasti vähemmän – yleensä sellainen 10–12 tuntia on ihan sopiva määrä. Olen myös huoman-

Erään divisioonan uuden strategian luomistiimi, jossa Anna keskellä punaisessa mekossa.

nut, etten ihan aina ymmärrä kaikkea saksalaisesta, hyvin perinteisestä, työkuultuurista. Minua pidetäänkin hieman hiljaisena ja tunteita näyttämättömänä – sen sijaan, että saisin välillä kauheita raivokohtauksia, kuten täällä voi olla tapana. Täällä siis tunteiden esittäminen töissä on suhteellisen normaalia ja hyväksyttävää. Toinen haaste on naisten puuttuminen työelämästä, muuten kuin sihteerin tai assistentin asemassa. Saksassa vain 9% kahden lapsen äideistä käy kokopäivätyössä – ongelmana on päiväkotien ja kouluruokaloiden puuttuminen. Vaikka en aina titteleiden käytöstä ja teitittelystä välitä, on välillä helpompi vain sanoa jonkun pyytäessä keittämään kahvia, että niin olen tosiaan Frau Dr. Se lisää myös uskotavuutta ja vapausastetta osastollamme – olen siis useammin vastuussa omasta työstäni kuin muut samassa asemassa olevat.

”Täällä siis tunteiden esittäminen töissä on suhteellisen normaalia ja hyväksyttävää.”

Pidän Saksassa siitä, että koulutusta arvostetaan. Koulutuksen arvostus näkyy myös siinä, että saan käydä kolmesti viikossa saksan tunneilla – omalla ajallani tosin.

Lisäksi pomoni ehdottaa puolivuositaisissa kehityskeskusteluissamme aina jotain kurssia. Myös urakehitystäni seurataan. Tämänhetkinen tehtäväni on kestoaltaan noin 3-5 vuotta, minkä jälkeen siirryn joko talous- tai myynti- ja markkinointiosastolle johonkin divisioonistamme. Pääsen hyvin paljon itse vaikuttamaan tähän, ja minun tulee keskustella eri divisioonien kanssa heidän toimintatavoista, jotta tiedän, mikä olisi minulle paras jatko paikka. Lisäksi pomoni etsii myös sellaista pomoa, joka sopii minun tyyppiselleni ihmiselle.

Ulkomailla asuessa oppii paljon itsestään. Saksa on nyt viides maa, jossa asun ja voin tunnustaa, että vaikka tunnen oloni välillä hieman ulkopuoliseksi täällä enkä aina ihan ymmärrä, miksi joku käyttäytyy, kuten käyttäytyy, en vaihtaisi tätä kokemusta pois. Suosittelen ehdottomasti lähtemään ulkomaille kokeilemaan siipiään – eikä välttämättä vain yrityksen lähettämänä ekspattina.

Terveisin,

Anna Kaunonen

Indecs kiittää
wapputapahtumaansa
tukeneita tahoja!

MESSUPUU

METSÄ-TAPPURA OY

SkiJumpin ja NHL:n MÖMMÖM-kisat

Wapun alkaessa ja viimeisten lumien ollessa maassa käytiin torstaina 18.4. vuoden 2013 SkiJumpin MÖM-MÖM-kisat. Samaan syssyyn pistettiin vielä NHL-turnee käyntiin, jotta voitaisiin ottaa mittaa siitä, kenellä on paras silmä-peppu-käsi-koordinaatio. Wapun alkaessa ja Colours-bileiden odottaessa illalla oli selvää, että illasta olisi tulossa railakas. Ja niinhän siinä kävi, että tunnetta ja huutoa ei näistä skaboista puuttunut.

Ensin kisattiin SkiJumpin MÖMMÖMistä, jossa torniin uskaltavia rohkeliikkoja löytyi noin kymmenen. Kisaajat jaettiin kahteen lohkokoon, jotka molemmat hyppäsivät neljän kilpailun maailmancupin. Finaalicuppiin pääsi molemmista kaksi parasta. Toisesta lohkokosta jatkoon selviytyivät Jesse "Chewie" Kivilä tasaisen varmoilla otteilla, sekä allekirjoittanut yhdellä tuurimaailmancupvoitolla (muissa teki tiukkaa päästä edes karsinnasta jatkoon). Toisessa lohkokossa nähtiin jännittävä ensimmäinen karsinta, jossa Stoooolen Matias kaatui sen verran pahasti ensimmäisen hypyn, että joutui huilamaan 4 kilpailua eli koko Cupin. Lohkokosta Niko "NM" Siltanen pääsi ainoana pis-

SkiJumpin voittaja Jesse "Chewie" Kivilä

NHL:n voittaja Lauri "Lartsi" Venäläinen

teille, joten muut kisasivat toisesta jatkopaikasta uudestaan, jolloin Matiaskin pääsi hyppäämään. Lopulta Matias pääsi finaaliin (mikäli allekirjoittanut muistaa oikein).

Finaalissa Chewie dominoi kokemuksella, ja NM lähimpänä uhkaajana. NM:lle tarjottiin vielä voittoa vikassa hypyssä mutta kasetti ei aivan kestänyt, ja lopulta Chewie kruunattiin vuoden 2013 MÖMMÖM-voittajaksi. Toimitus onnittelee Chewietä!

NHL:n peluuseen lähdettiin kuuden pelaajan kesken, otteluparien ollessa Laurit, Jesset sekä Niko NM vs. Miikkael Turust. Venäläisen Lauri näytti voimansa voittamalla Hulkin, Chewie kokemuksella ja loistavalla maalivahtipelillä allekirjoittaneen ja Miikkael lievästi Nikon. Nikon ollessa maalieron perusteella lucky loser pääsi hän välieriin. Tiukkojen matsien jälkeen Niko "NM" Siltanen yllätti kaikki ja nousi lucky loserin paikalta finaaliin asti, jossa vastaan asettui Venäläisen "Lartsi". Laurin tiukan dominoinnin jälkeen vuoden 2013 NHL:n MÖM-MÖM-voitto matkasi fuksilaan Venäläisen Laurin kotiin. Toimitus onnittelee! Nähtiinpä Laurilta upeita tanssiliikeitäkin voiton kunniaksi.

TEK-palsta

-OSA 8/63 Elämää juoksuhaudassa

Olet juuri lukemassa TEK-dekkarin kahdeksatta osaa. Aapo on saanut tietoonsa, kuinka hän ei olekaan käynyt Tykkimäellä, vaan muis-tikatkon ajalle on löydyttävä muita tapahtumia. Edellinen osa päättyi Aapon huomattessa jotain lentävän kasvojaan kohti...

Kovaa lähestyvä asia mätkähtää keskelle otsaani ja filmi-rulla menneestä elämästäni lopettaa vilisemisen silmieni edessä. Jälleen kuulunut pahaenteinen räjähdys raken-nustyömaalta jää soimaan päässäni, kun pyyhkäisen maahan kasvoilleni lentäneen koivunlehden. Samalla huomaan, kuinka Keskusareenan työmaakaivannosta nousee paperisilppua. Tajuan, kuinka olen viettänyt lähes koko aamupäivän koululla ja synkät pilvet ovat nousseet Hervannan ylle verenhimoisten västäräkkien viserruksen kaikuessa autoista tyhjentyneessä etuparkissa. Apoka-lyptisen tunnelman vallitessa päätän varovasti laskeutua kaivantoon tutkimaan mistä paperisilppu on peräisin.

Kaivannon pohjalla havaitsen valkoisia kypäriä montun vallien reunoilla, mutta ketään ei näy missään. Huo-maan avonaisen putken pään, juuri sen elokuvista tutun, jonka sisälle mahtuu lähes kumartumatta. Tässä vai-heessa mieleeni juolahtaa, kuinka kesätyösopimukseni tarkastanutta TEKin lakimiestä saatetaan jälleen tarvita, mikäli juuri aloittamani matka etuparkin syvyyksissä on päättyvä huonosti. Paperisilppua leijailee putken sisällä ja sytytän matkapuhelimeni valon. Valitettavasti ainoa taskulamppusovellus, jonka olen ladannut puhelimeeni, emittoi vain nopeassa tahdissa räpsivää valoa, aivan kuin se olisi peräisin sytytettävästä loisteputkesta. Kuu-len kuinka vesipisarat tippuvat putken pohjalla olevaan vesikerrokseen ja päästävät täyteläisiä ääniä, jotka kai-kuvat putkessa. Maailmanlopun tunne vahvistuu enti-sestään edetessäni putkea pitkin yhä kauemmas kohti Päärakennusta. Samassa putki haarautuu kahtia, toinen tiukasti oikealle kohti Konetaloa ja toinen suoraan eteen-päin, viettäen loivasti syvemmälle. Valoni räpsissä päätän suunnata yhä syvemmälle alas vievää putkea pitkin. Sieltä kaikuu vesipisaroiden tippumisen lisäksi omituisia ääntä, aivan kuin joku... huohottaisi, tai ei, ei sittenkään, vaan visertäisi. Viserrys loppuu yllättäen ja samalla eteeni lennähtää paperisilppua millin suikaleina.

Paperisilpun pysähtyessä eteeni, huomaan havaitsevani paperimytyn keskeltä kirjaimia: T, K, E. Tämän enempää en ehdi lukemaan, sillä paperikasa liikahtaa juuri sen ver-ran, että sadat pienet paperisuikelet eivät ole lukukel-poisia. Jatkan havaitsemieni kolmen kirjaimen pyörittelyä päässäni samalla, kun etenen yhä syvemmälle putkeen. Edunvalvontajärjestöni Wappuradiomainoksen pyöri-essä mielessäni huomaan ruosteiset portaavat, jotka läh-tevät alaspäin, hetkinen! Putken kylki näkyy repeytyneen auki ja sen ulkopuolella näkyy rosoista kallionreunaa.

Samalla havahdun putkessa leijailevaan paperisilppuun, sehän on kuittipaperia! Voi taivas, kadonneiden muis-tikuvien vinkki, Sipposen Tykkimäki-kuitti, voiko se olla täältä peräisin ja minkä ihmeen takia? Tarinani alkaa olla kuin halvasta jännityskirjasta, jonka kirjoittaja on takonut peräjälkeen kliseisiä kauhuleffaelementtejä osaksi tari-naa. Tästä huolimatta uteliaisuus vie huomioni pois epä-kohdista, päivääni tähän asti mahtuneista sattumuksista ja niiden elokuvamaisista piirteistä. Tartun ruosteisten ja kosteiden tikkaiden karheasta pyöröputkesta ja pää-tän uskaltautua tarkastamaan, mitä putken ulkopuolelta maan uumenista löytyy. Raapaisen kavutessani paria kivenmurikkaa, jotka putoavat kohti pimeyttä ja vasta usean sekunnin päästä osuvat kilahtaen johonkin. Voi-han Wappu sentään, olenko nyt tekemässä jotain todella typerää.

Täysin yllättäen ja päiväni aikaisemmista sattumuksista eroten, jalkani lipsahtaa tikkaiden ensimmäisellä askel-malla ja jään haromaan käsilläni tyhjää ilmaa.

Jatkuu seuraavassa numerossa...

Miten valita sopiva vaihtokohde?

- vinkkejä vaihtopaikkaa miettiville

Viime syksyn ja talven Saksassa viettänyt Katja Kaartinen kertoo vinkkejä vaihtokohteen valintaan. Lisäksi kuvat kertovat jotain hänen ajastaan Münchenissä.

Vietin syksyn ja talven 12/13 vaihdossa Münchenissä. Vaihto oli yksi opiskeluajan parhaita kokemuksia, mutta tie sinne ei ollut täysin kivetön.

Joulukuussa 2011 olin vaikeassa tilanteessa. Opintoja oli takana jo kaksi ja puoli vuotta ja seuraavaksi lukuvuodeksi oli päästävä vaihtoon. Ihan jo siksi, että lähes kaikki kaverit suunnittelivat samaa, mutta myös siksi, että usean vuoden järjestötoiminnan jälkeen loman kaipuu oli todella suuri. Ainaiseen arkeen kaipasi jo vaihtelua ja uusia ihmisiä. Lisäksi lukion jälkeen oli tullut vietettyä yksi talvi ulkomailla asuen, joten kaipuu ulkomaille asumaan oli erityisen kova. Yksi asia kuitenkin tuotti ongelmia. Kuinka valita juuri minulle sopiva vaihtokohde?

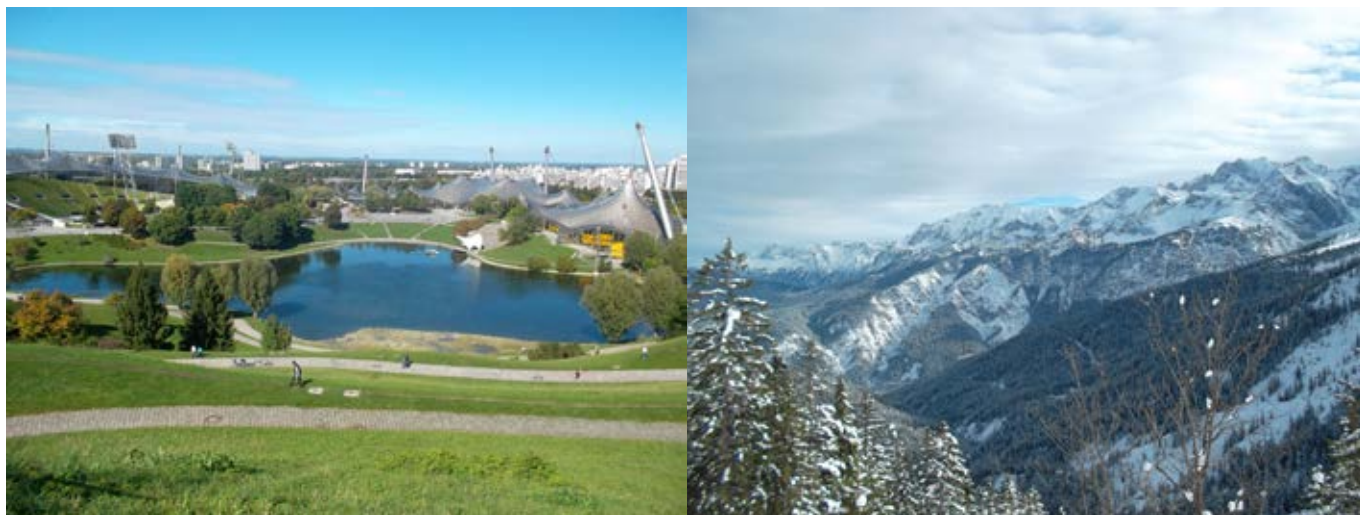
TTY:n vaihtopaikkoja on lukematon määrä ja minä olin pitkään päästä pyörällä siitä paljoudesta. Onnittelut vaan niille, joille on ollut pitkään selvää minne haluavat lähteä. Toisille meistä valinnan vaikeus oli todella suuri, vaikka näin jälkeen päin ajatellen, valinnan olisi pitänyt olla helppo ja selkeä, sillä Münchenhän oli juuri minun paikani. Alle on listattu asioita, jotka olisin toivonut minulle

Katja apinan kanssa

kerrottavan puolitoista vuotta sitten, jottei olisi tarvinnut menettää niin monia yöunia.

Kuuntele itseäsi: miksi haluat vaihtoon? Onko taustalla kaipuu eksotiikasta, haluatko lomaa vai tutustua kulttuuriin, joka on kiehtonut jo pitkään? Pänniikö opiskelu ja saman naamat, vai lähdetkö koska tuntuu että niin kuuluu tehdä? Vai haluatko kenties opiskella jotain uutta, parantaa kielitaitoa tai saada arvokkaan CV-merkinnän? Syitä on varmasti yhtä monia kuin lähtijöitä, mutta jos kohteen valinta tuottaa ongelmia, pysähdy miettimään mikä on se

Maisemia olympiapuistosta ja vuorilta

asia, jota vaihdolta todella haluat. Mieti, millaisia asioita olisit halunnut kokea, kun palaat vaihdon jälkeen Suomeen ja missä niitä voisi kokea. Toisaalta voit myös pohdita, kuinka suuren kulttuurishokin olet valmis kestäämään. Tai missä päin maailmaa harrastuksen jatkaminen onnistuu myös vaihtoajan. Koetko tärkeäksi, että voit matkustaa välillä Suomeen tai tuttavien on helppo tulla vierailemaan? Jos tuntuu, että syitä on monia, koita silti löytää se kaikista tärkein.

Kun omat toiveet on saanut selkenemään itselleen, maanosa tai alue on toivon mukaan alkanut hahmottua. Itsekin sain tässä vaiheessa rajattua haluavani saksankieliselle alueelle. Tästä päästäänkin sitten seuraavaan ongelmaan eli tarkemman kaupungin ja yliopiston valintaan. Kannattaa miettiä eri kaupunkien välisiä eroavaisuuksia, jos se helpottaisi valintaa. Vertailtavia asioita

Octoberfesteillä

voivat olla esimerkiksi matkustusmahdollisuudet, kursistarjonta ja opintojen kieli, kaupungin kiinnostavuus itsessään, vaihtaritoiminta ja käytännönjärjestelyt sekä hintataso jne. Kannattaa miettiä, millä asioilla on merkitystä itselle. Haluatko esimerkiksi käydä kursseja, jotka voi sisällyttää pääaineeseen? Voiko kohteessa lukea sellaisia kursseja jotka sinua edes hieman kiinnostavat? Stressaatko, jos joudut hankkimaan asunnon vapailta markkinoilta? Haluatko, että valmista toimintaa on paljon vai olla omatoiminen? Haluatko tutustua enemmän paikallisiin vai vaihtareihin? Kuinka paljon rahaa sinulla on vaihtoaikana käytettävissä ja rajoittaako se kohdevalintaa?

Lahjuksia kohdeyliopistolta

Jos vielä näidenkin pohdintojen jälkeen olet jumissa kahdessa tai muutamassa kohteessa, niin heitä noppaa. Ihan oikeasti. Hienoa aikaa siitä tulee, päädyit sitten ihan minne vaan, jos vain itse päätät tehdä siitä hienoa!

Indecsin ja Kaplaakin Drag Queen -sitsit

Astun Teemu Viljamäen kanssa sisään asuntoon. Eteisessä meitä on vastaanottamassa kolme liian suuriin pukuihin pukeutunutta viiksestä naista. Se, että olemme tulleet Teemun kanssa tähän kämppään meikattaviksi näiden kyseisten karvaisten naisten toimesta, voidaan selittää vain yhdellä tavalla: Olemme pian valmiit aloittamaan Indecsin ja Kaplaakin yhteiset Drag Queen -sitsit.

Meillä kaplaakilaisilla oli ollut jo kahden päivän tinakestit takana Kotimaan Rankan johdosta, joten ajatus sitsien aloittamisesta herätti sekä innostusta että pahemman luokan uupumista opiskelijoiden keskuudessa. Olimme kuitenkin todella (ja osa jopa liian) innostuneita teemasta ja mahdollisuudesta päästä tapaamaan jälleen kerran vanhoja tamperelaisia ystäviä. Melankoliset ihmiset saatiin kuin saatiinkin siis nostatettua sitsitunnelmaan tarpeeksi ajoissa, osittain myös siksi että lähes kaikilla oli vahvat promilletasot alla jo ennen sitsien alkua. Tampereelle saapuessamme oli mahtavaa huomata, että Indecs oli panostanut teemaan todella isosti hyvien toastien ja letkeän tunnelman saattamana.

Sitsit lähtivät kuitenkin harvinaisen verkkaasti liikkeelle. Oman kiltani puheenjohtajana tunsin välillä jopa jonkun asteisia häpeään verrattavia tunteita, kun varsinkin kaplaakilaiset istuivat penkeillään hiljaa eivätkä välttämättä edes laulujen aikana meinanneet saada suutaan auki. Kuin salama kirkkaalta taivaalta lopulta kuitenkin ymmärsin syyn tähän outoon ilmiöön: laskuhumala oli iskenyt lappeenrantalaisten sieluun ja ytimiin. Luotto uuteen nousuun oli kuitenkin kova, sillä tiesin että muutama olut tekee ihmeitä laskuhumaloituneille opiskelijoille.

Puoli tuntia hiljaiseloa saapui siis nopeaan ja säälimättömään päätökseen, kun nousuhumala saapui sitsikansan joukkoon kuin juhلاميelen viimeinen vartiotori. Ihmiset alkoivat ymmärtää sitsien teeman todellisen sisällön, ja pian miehet jo vaihtelivatkin vessassa huulipuniaan ja nostivat äänirekisteriään muutaman oktaavin ylöspäin. Hameet alkoivat nousta kohti vesirajoja ja naiset aloittivat miesten kourimisen. Ainekset muistettaville sitseille alkoivat olla paketissa.

"Hameet alkoivat nousta kohti vesirajoja ja naiset aloittivat miesten kourimisen."

Nousuhumalassa on kuitenkin myös omat riskinsä – joskus sille ei näytä tulevan loppua. Sitsien sekavuustaso alkoi esiintymiskilpailujen sekä punishmenttien jälkeen nousta täysin uudelle tasolle, eivätkä ihmiset enää esittäneet drag queeneja. Heistä oli tullut täysiverisiä transuja. Toivoisin itsekkin henkilökohtaisesti muistavani enemmän sitsien kulusta loppua kohden, mutta muistot tapahtumista ovat joko höyrystyneet alkoholin mukana tai siirtyneet alitajunteisesti aivoni kaukaisimpiin lokeroihin.

Illan viimeinen muistoni sijoittuu baaritiskille, jossa tilaan Teemun kanssa absinttishotit. Muistan kuitenkin myös illan, jossa pidettiin hauskaa ja nähtiin vanhoja kavereita. Illan, jossa juotiin, meikattiin ja pudisteltiin päätä myötä-häpeässä miehen paljastaessa "man-ginansa" sitsikansan edessä. Illan, jota voin ainakin itse kymmenen vuoden päästä tituleerata seuraavasti: yhdet sekavimmista sitseistä. Ikinä.

Hirvee ressi vuosijuhlista!

Kun luin Infactosta Jennin minulle antaman haasteen, oli vuosijuhlia edeltävä päivä. Jaa että stressikäyrä pitäisi piirtää? Siinä vaiheessa oli stressikäyrä saavuttanut jo huippunsa ja haaste alkoi naurattaa. En tiedä, miten minulla siinä kiireessä edes oli aikaa vilkaista jotain kiltalehteä? No onneksi en silloin alkanut analysoida stressitasojani sen enempää, vaan keskityin viimeisiin valmisteluihin (joita oli paljon) ja saimme vuosijuhlajärjestelyt pakettiin.

Oikeastihan vujutiimi aloitti panikoinnin maaliskuun vuosijuhlista jo joulua edeltävällä viikolla, vaikka Lottaa ja minua ei ollut edes virallisesti vielä valittu toimareiksi. Lähtökohtana meillä oli se, että vuosijuhlista pitää tulla huikeat. Juhlapaikka oli saatava mahdollisimman pian ja stressikäyrän ensimmäinen piikki tulikin kohdattua näinä päivinä. Onneksi paikka löytyi ja joululoman sai käyttää rentoutumiseen ja voimien keräämiseen, mikä näkyy kivasti stressikäyrän laskuna.

Kevään aikana stressikäyrä ei päässyt kertaakaan tipahamaan nollaan, koska aina kun luulin, että nyt on asiat vähäksi aikaa hoidettu, ilmaantui jotain uutta. Vujutiimi miittasi suunnilleen kerran viikossa ja ne miitit eivät olleet mitään vartin keissejä vaan monen tunnin hajoilua rakkaan tapahtumavastaavan lokaalissa. Onneksi Idalla oli herkkutarjoiluja, niin tuli parempi mieli. Yhdessä stressaaminen on muutenkin hauskeempaa kuin yksinään. Meillä oli yhteinen WhatsApp-ryhmäkin, jossa tätä hajoilua sai harjoittaa ihan milloin huvitti. Oli se kivaa, kun sai jakaa oman stressin tasaisesti koko tiimille, niin ei omat stressi-levelit päässyt kohoamaan ihan taivaisiin.

Viimeisellä viikolla olin töissä ja vielä toisessa kaupungissa, jolloin stressasin hirveästi siitä, että kaikki hoituu. Viimeisenä päivänä ennen juhlia ajattelimme hoitaa kaikki viimeiset hommat tehokkaasti ja olla kotona rentoutumassa ja keräämässä voimia noin kuuden aikoihin. Juu, niin varmaan! Noh, yhdeltätoista kiltahuoneella saimme vihdoin hommat tehtyä ja ei siinä sitten muuta kuin suoraan petiin levottomille yöunille.

Kuten kuvasta nähdään, stressikäyrä saavutti lakipisteensä vuosijuhlaviikolla, kun kaikki piti saada valmiiksi ja jännitys juhlien onnistumisesta oli huipussaan. Sunnuntai-iltana, kun enää kovimmat juhlijat jatkoivat silliksellä, tuli huojentunut olo kaikkien kehujen myötä ja ilo

siitä, miten hyvin kaikki meni. Vuosijuhlien järjestäminen oli stressistä huolimatta todella hauskaa, koska mikä on siistimpää kuin olla järjestämässä killan vuoden isoimpia bileitä?

Koko vuosijuhlista ei olisi tullut mitään ilman superhyvää vuosijuhlatiimiä. Älytön pikkutarkkuutemme joka ikisessä asiassa kannatti, sillä vuosijuhlat onnistuivat paremmin kuin hyvin, vaikka välillä seikkailtiin ties missä päin Tamperetta ja luulin, että kaikki mikä voi mennä pieleen, menee pieleen. Ei mennyt ja kivaa oli toivottavasti muilakin kuin minulla!

Koska vuosijuhlat ovat enää muisto vain ja kesä on jo melkein täällä, on seuraavan haasteen vuoro. Haastan Tommi Valkosen aloittamaan kesällä uuden harrastuksen. Lankutus kuuluu henk.koht. suosikkeihini ja haluan, että sinäkin löydät tämän lajin monet ulottuvuudet. Lajin hurmiota ja tuskaa pääsemme tarkastelemaan Infacton ensimmäisessä syksyn numerossa. Aurinkoista ja lankunsuoraa kesää kaikille!

Vuosijuhlillakin voi lankuttaa!

Indecsin vuosijuhla 2013

Maaliskuun lopussa juhlistettiin Indecsin 27-vuotista taivalta entisten ja nykyisten opiskelijoiden sekä muiden juhluvieraisten voimin. Seuraavassa oman näkökulmansa juhlasta kertoo ties monennettako kertaa parhaaksi tuotantotalouden opettajaksi valittu lehtori Olli Manninen.

Lähes satavuotiaassa Attilan kiinteistössä on valmistettu kenkiä, koulutettu punakaartin tykistöä, lainattu tenttikirjoja, syöty opiskeljaruokaa ja väsäty tiettävästi myös Alivaltiosihteeri-sketsejä. Lauantaina 23.3.2013 rakennuksen suojissa vietettiin Indecsin 27. vuosijuhlaa.

Edellisen kerran osallistuin Indecsin vuosijuhlien cocktail-ilaisuuteen killan 20-vuotisjuhlissa. Tuolloin Indecsin kiltahuone oli Festian A-siiven 1. kerroksen käytävällä. Tuotantotalouden opiskelijat oli tuohon aikaan helppo tunnistaa, koska heitä näki päivittäin. Jonkun rakennus uudistuksen yhteydessä kiltahuone väistyi tiedekunnan tieltä. Päivittäinen kanssakäyminen tuotantotalouden opiskelijoiden kanssa väheni merkittävästi. Tämän vuoksi nykyään on vaikea tietää opetustilaisuuksissa, kuka paikalla olevista on tuotantotalouden opiskelija. Joskus on ollut jopa pieni pelko siitä, että onko heitä ylipäänsä paikalla. Tämän vuoksi oli hienoa ja motivoivaa nähdä lahjoja vastaanottamassa opetustilaisuuksissa hyvällä tavalla erottautuneita nuoria naisia ja miehiä.

Vuoden tuotantotalouden opettaja Olli Manninen

Pääjuhla oli rakennettu tuttujen toimintojen varaan. Tänä vuonna seremoniamestarina toimi Lauri Vuorinen. Perinteiseen tapaan seremoniamestari tahditti toiminnot niin, että juhla eteni jokaisen osallistujan kohdalla likimain samaan tahtiin. Seremoniamestari suoriutui tehtävästään mallikkaasti. Vain yksi asia jäi askarruttamaan. Kuuluuko Indecsin seremoniamestarin sauvaan lyöntialusta? Kaksi varovaista lyöntiä johti tänä vuonna useammin kuin kaksi kertaa siihen, että juhlayleisö kuuli kolme lyöntiä. Säälikö seremoniamestari kenties lattiaa? Edellisenä vuonna Niko Aholan lyöntien määrästä ei syntynyt pienintäkään epäselvyyttä. Lopputulos oli toki kummallakin tavalla sama.

Hallitus 2013

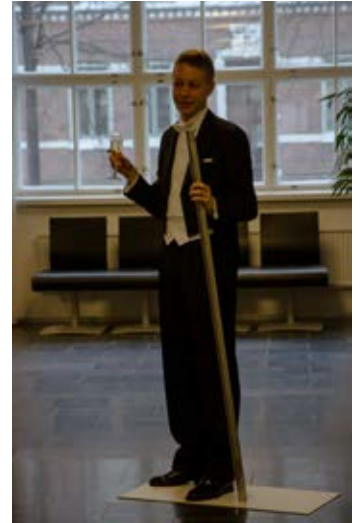
Ruoka oli maistavaa

Juhlapuheen piti teollisuustalouden laitoksen johtaja, kannattavuuden johtamisen ja johdon laskentatoimen professori Petri Suomala. Indecsin hallituksen puheenjohtaja Teemu Viljamäellä oli hieman huolestunut ilme, kun juhlapuhuja siirtyi pitämään puhettaan. Jaakko Nurkka paljasti huolestumisen syyn. Juhlapuhujan valitsemiseen liittyy riski, että juhlapuhe muuttuu 45 minuutin luennoksi. Suomalain puhe arvioitiin tuoreeltaan onnis-

listunut muutaman ker-
 ran Indecsin ja erään
 toisen ylioppilaskunnan
 siipien suojissa toimivan
 organisaation vuosijuh-
 liin. On kerta toisensa jäl-
 keen hienoa nähdä, miten
 kukin ikäluokka vuorollaan
 muokkaa perinteet oman
 näköisiksiin.

Pääjuhlan virallisem-
 man osuuden päättyessä
 seremoniamestari rojahti
 istumaan lattialle kaiken
 juonee ... ei kun anta-
 neena. Suurin taakka

näytti kuitenkin vierähtävän Ida Myllyharjun harteilta, kun saatoimme todeta vuosijuhlan juhlallisimman osan onnistuneen erinomaisesti. Tunnelma oli hyvä läpi juhlan, ja käytännön asiat toimivat. Kiitos omasta puolestani kaikille vuosijuhlan järjestämiseen osallistuneille!

*Seremoniamestari
 Lauri Vuorinen*

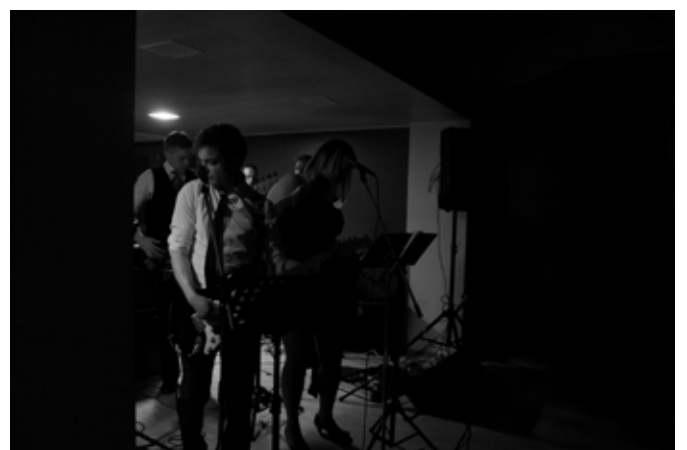
Juhlapuheen piti professori Petri Suomala

tuneeksi. Erityisesti huomioitiin se, että puhe kohotti tunnelmaa ja juhla saattoi jatkua aikataulussaan. Juhlapuhujan valinta osui nappiin toisestakin näkökulmasta tarkasteltuna. Vuosijuhlaa edeltävällä työviikon aikana juhlapuheen pitäjä päätti sisäisen laskentatoimen tentin pisterajoista. Kahdesta vaihtoehdosta päädyttiin tenttiin osallistuneiden näkökulmasta katsottuna parempaan vaihtoehtoon. Vuosijuhlakutsu ei tietenkään vaikuta opintosuoritusten arviointiin. Tulevien vuosijuhlien järjestäjien kannattaa kuitenkin muistaa, että hyvän lopputuloksen taustalla on usein onnistunut ajoitus ja syys-seuraussuhteet ovat monimutkaisia.

Perinteet luovat juhlalle mielekkäät puitteet. Perinteet itsessään eivät ole tärkeitä. Tärkeää on se, miksi seuraamme tiettyjä perinteitä. Olen vuosien varrella osal-

*Järjestelyjen onnistumisesta voidaan
 kiittää tämän vuoden vuosijuhlatiimiä*

*Virallisen osuuden jälkeen viihdyttämisestä
 vastasi lääkkisen bändi*

ICT-alan toimitusjohtajat tentissä

Teknologiateollisuus sekä Aalto-yliopiston killat Athene, Tietokilta ja Prodeko järjestivät jälleen Toimitusjohtajat tentissä tapahtuman tiistaina 12.3.2013 Otaniemen Dipolissa. Tapahtumassa ICT-alan toimitusjohtajat osallistuivat toimittaja Baba Lybeckin ja tekniikan ylioppilas Oliver Kollbergin juontamaan paneelikeskusteluun sekä vastailivat opiskelijoiden kysymyksiin alasta, sen työpaikosta ja trendeistä. Varsinaisen tentin jälkeen oli vapaamuotoisempi buffet-tilaisuus, jossa pystyi tutustumaan lähemmin yritysten edustajiin.

Varsinaisessa paneelikeskustelussa oli osallisena seitsemän ICT-alan yrityksen johtotason henkilöt: Affecto Oyj:n toimitusjohtaja Pekka Eloholma, Basware Oyj:n toimitusjohtaja Esa Tihilä, F-Secure Oyj:n kuluttajaliiketoiminnan johtaja Maria Nordgren, Protaccon Solutions Oy:n toimitusjohtaja Olli Porkholm, Rovio Entertainment Ltd:n operatiivinen johtaja Harri Koponen, Sito Tietotekniikka Oy:n toimitusjohtaja Juha Saarentaus sekä Tieto Oyj:n toimitusjohtaja Kimmo Alkio. Lisäksi yrityksillä oli mukana muita edustajia, joihin pääsi tutustumaan buffet-tilaisuudessa.

Ura toimitusjohtajaksi

Paneelikeskustelu jakautui pääpiirteissään kolmeen osa-alueeseen: ura toimitusjohtajaksi, mitä osaamista ICT-alalla tarvitaan sekä tulevaisuuden haasteet. Ensimmäisessä osassa johtajat kertoivat urapoluistaan sekä koulutuksestaan. Affecton Eloholma ja Siton Saarentaus ovat koulutukseltaan diplomi-insinöörejä, F-Securen Nordgren ja Protacconin Porkholm filosofian maistereita. Baswaren Tihilällä ja Rovion Koposella on merkonomin tutkinto. Tiedon Kimmo Alkiolla on ekonomin tutkinto ulkomailta, ja lisäksi Alkiolla, Tihilällä sekä Koposella on Executive MBA-tutkinto.

"Koponen mainitsi törmänneensä uransa aikana korruptioon myös muualla - jopa pääministeritasolla."

Kaikilla johtajilla on luonnollisesti pitkä ja monipuolinen työhistoria, jonka varrella on sattunut monenlaisia tapauksia. Erikoisimmat tapaukset kuultiin Harri Koposen

suusta puhuttaessa moraalista ja eettisistä valinnoista, joita johtajat joutuvat tekemään. Toimiessaan Kuwaitilaisen Wataniya Telecom yrityksen toimitusjohtajana Koposelle tultiin tarjoamaan erään šekin toimesta kirjokuoressa erittäin merkittävää summaa rahaa, jos hän suostuu päättämään tiettyjä asioita tietyllä tavalla. Lisäksi Koponen mainitsi törmänneensä uransa aikana korruptioon myös muualla - jopa pääministeritasolla.

Osaaminen ja tulevaisuuden haasteet

Keskustelun toisessa osassa puhuttiin osaamisesta, jota ICT-alalla tarvitaan. Tiedon Kimmo Alkio nosti esille sosiaaliset taidot sekä osaamisen monipuolisuuden. Tihilä ja Porkholm ottivat kantaa osaamiseen talouden puolelta: heidän mukaan tarvitaan erityisesti globaalien markkinoiden ja liiketoiminnan ymmärtämistä. Nordgren ja Koponen korostivat luovan ajattelun tärkeyttä kaikenlaisissa tehtävissä. Eloholman mielestä on tärkeää haluta uudistua sekä olla yhteisössä mukana ja verkostoitua. Yllättäen tekninen osaaminen sai melko vähän huomiota johtajilta, vain Saarentaus ja Nordgren mainitsivat omissa puheenvuoroissaan alustariippumattomuus- sekä HTML5-osaamisen tarpeen.

"tekninen osaaminen sai melko vähän huomiota johtajilta"

Kolmas osio oli varattu ICT-alan tulevaisuuden haasteiden pohtimiselle. Yleisökysymyksessä oltiin huolissaan työpaikkojen keskittymisestä pääkaupunkiseudulle. Alkio huomautti kuitenkin, että esimerkiksi Tiedolla on Suomessa toimintaa pk-seudun lisäksi yli kymmenellä muulla paikkakunnalla. Eloholman mukaan Affecton toiminnasta noin puolet sijaitsee pääkaupunkiseudun ulkopuolella. Sekä Eloholma että Tihilä mainitsivat, että Nokian irtisanomisten myötä Suomessa on erittäin paljon potentiaalia myös kehä kolmosen ulkopuolella. Affectolle hakemusten määrä on irtisanomisten myötä noussut selvästi, Basware on palkannut varsinkin Porissa Nokian vanhaa henkilöstöä.

Myös ICT-alan töiden ulkoistaminen halvempiin maihin tuli esille keskustelussa. Tihilä kuitenkin muistutti, ettei pieniä projekteja kannata ulkoistaa, sillä ulkoistamiskustannukset ovat näissä tapauksissa liian suuret verrattuna

Tentattavat toimitusjohtajat Eloholma, Tihlilä, Nordgren, Porkholm, Koponen, Saarentaus, Alkio.

projektin muihin kustannuksiin. Esille tuli myös se seikka, että varsinainen massakoodaus on vain yksi elementti ohjelmistoprojekteja, ja suurta osaa projektin työtehtävistä ei kannata lähteä ulkoistamaan missään vaiheessa. Mielenkiintoinen huomio oli lisäksi se, että Suomi on maantieteellisen ja geopolittisen sijainnin takia myös otollinen ulkoistamisen kohde esimerkiksi konesaleille. Suomi on turvallinen, poliittisesti tasapainoinen, täällä on pieni todennäköisyys luonnonmullistuksille ja täältä on lyhyet yhteydet Venäjälle ja Atlantin alittaviin merikaapeleihin. Toisaalta Suomen veropolitiikka voi ajaa joitakin potentiaalisia yrityksiä pois.

”Suomi on maantieteellisen ja geopolittisen sijainnin takia myös otollinen ulkoistamisen kohde esimerkiksi konesaleille.”

Tulevaisuuden teknologisista trendeistä mainittiin eri johtajien toimesta big data, pilvilaskenta, päätelaiteagnostisuus ja HTML5, sosiaalinen media sekä organisaatioiden väliset tietojärjestelmät. Siton Juha Saarentaus otti vielä erikseen esille avoimen datan, joka on varsinkin Siton toiminta-alueella infrasektorilla merkittävä trendi.

Ruokaa ja saunomista

Buffet-tilaisuudessa pääsi tutustumaan lähemmin yrityksiin ja niiden edustajiin ruokailun lomassa. Tilaisuus oli todella hieno lisä hyvälle tenttitilaisuudelle, ja tarjosi ainutlaatuisen mahdollisuuden päästä juttelemaan yrityksen johtotason henkilöiden kanssa. Ruokailun jälkeen oli mahdollisuus vierailta yritysten esittelypisteissä, joista sai yritysten markkinointimateriaalia sekä pystyi keskustelemaan lisää edustajien kanssa.

Päivä päättyi jatkoihin Otaniemen rantasaunalla, minkä jälkeen lähdimme vielä iltajunalla takaisin Tampereelle. Kokonaisuudessaan tilaisuus oli ainakin allekirjoittaneen mielestä yksi parhaista yritystapahtumista mitä opiskeluaikana on eteen tullut, ja myös muulta seurueelta tuli positiivista kommenttia tapahtumasta. Onkin ihme, miten meitä indecsiläisiä oli loppujen lopuksi paikalla vain kolme, varsinkin kun Teknologiateollisuus maksoi kaikki päivän kulut junamatkoista illalliseen.

FuksiXQ

-yritysvierailuja, elokuvia ja sitsausta

Indecsin ja Managerin perinteinen fuksiexcuro koostui tänä vuonna peruuntumisten takia vain yhdestä yritysvierailusta. Se ei kuitenkaan fuksien menoa haitannut, sillä Piin elämä ja sitsaaminen Lappeenrannassa korvasivat hyvin yritysten jättämää aukkoa.

Maanantaina 15.4. viitisenkymmentä Indecsin ja Managerin fuksia fuksikapteeneineen odotti TTY:n pihassa lähtöä fuksiexcursiolle. Ihan ongelmitta matkaan ei selvitty, mutta muutaman mattimyöhäisen saapumisen jälkeen bussi starttasi Obeliskilta parikymmentä minuuttia aikataulusta jäljessä. Määränpäätä ei perinteisesti ilmoitettu etukäteen. Bussin kuitenkin kerrottiin ottavan aluksi suunnan Raumalle. Tunnelma bussissa kohosi matkan edistyessä, sillä fuksikapteenimme olivat kehilleet bussimatkan iloksi mukavia kilpailuita. Matkalaisia varten avautui excursion ajaksi tekstiviesti-chat, jossa käytiin esimerkiksi kisaa huonoimmasta vitsistä sekä kyseltiin neuvoja seksuaaliterapeutti Jukalta.

Bussi saapui Hämeenlinnaan ja jatkoi siitä edelleen moottoritietä kohti Helsinkiä. Matkan ensimmäinen pysäkki paljastui, kun Hyvinkäällä tehdyn pikaisen pysähdyksen jälkeen kaarsimme Accenturen pihaan Helsingissä. Yritysvierailulla esittelijöinäme oli koulumme vanhoja tietojohtaja -opiskelijoita. Puitteet yrityksessä olivat hienot

ja matkalaisia ilahduttivat ilmaiseksi tarjotut virvokkeet, kynät sekä haalarimerkit.

"Esittelijöitä hämmensi kysymyksillään Jaakko, jonka kysymyksissä mainittiin muun muassa "siviilipalvelus", "vähemmistön edustaja", "Pohjois-Korea ja "Kreikka"

Henkilöstö- ja IT-palveluja tarjoavan yrityksen edustajat kertoivat yrityksen toimialasta, tulevaisuuden näkymistä sekä omasta asemastaan firmassa. Saimme kuulla konsulttityön hyviä ja huonoja puolia suoraan sisäpiiristä. Vierailusta saatava informaatio oli monelle hyödyllistä

myös omaa tulevaisuutta ja uraa ajatellen. Yrityksestä oltiin kiinnostuneita ja asian tiimoilta heräsi monia kysymyksiä. Eniten kuitenkin esittelijöitä hämmensi kysymyksillään Jaakko, jonka kysymyksissä mainittiin muun muassa "siviilipalvelus", "vähemmistön edustaja", "Pohjois-Korea" ja "Kreikka". Myöhemmin bussissa Jaakko palkittiin WC:n raikastimella. Palkinto oli voitetusta, jo perinteisestä kilpailusta, jossa tarkoitus oli liittää kysymykseensä mahdollisimman monta ennalta määrättyä sanaa. Esittelijät selvisivät kuitenkin myös kiperimmistä kysymyksistä.

Toisen vierailukohteen esittelijät olivat peruneet vierailun, joten seuraavaksi läh-

Fuksit kuuntelivat esitystä keskittyneinä

Lappeenrantalaiset isännät järjestivät vierailijoille sitsit

dimme Finnkinon. Pääsimme katsomaan Oscar-palkinnonkin voittanutta Piin elämää. Tämän rinnalla vaihtoehdona oli Croodit -piirretty. Elokuvan jälkeen suuntasimme takaisin bussiin, ja lähdimme kohti varsinaista määränpäättä. Bussissa se paljastui Lappeenrannaksi. ABC:n tuotua helpotusta jokaisen matkalaisen kurnivaan vatsaan, edessämme oli muutaman tunnin ajomatka kohti määränpäättä.

Saavuimme seitsemän aikoihin Lappeenrannan teknillisen yliopiston pihaan. Hyväntuulisen joukon purkauduttua bussista siirryimme kellaritilaan, jossa kaplaakilaiset olivat järjestäneet sitsit. Lappeenrannan wappu oli aikaisemmin samana päivänä, joten myös kaplaakilaisilla oli pitkä päivä takana. Tämä ei kuitenkaan näkynyt sitsien tunnelmassa. Sekä tamperelaisten, että lappeenrantalaisten paikat arvottiin, joten pääsimme luontevasti tutustumaan isäntiimme sitsaamisen lomassa. Ruoka ja juoma maistuivat ja ääneen pääsivät niin vieraat kuin isännätkin. Lahjaksi ei tänä vuonna tuotu jallupulloa, vaan sen sijaan isäntämme saivat tuliaisina Iccub -Angry Birds.

Liian pian täytyi jättää hyvästit vieraanvaraisille isännillemme ja suunnata kohti kotia. Rankka reissu verotti muutaman matkalaisen; osa jäi vielä Lappeenrantaan juhlia jatkamaan.

Paluumatkalla jatkui sitseistä jäänyt iloinen meininki. Väsyneimmät nukahtivat pehmeille penkeille vahvimpien vielä jatkaessa. Jatkot olivat bussin käytävällä ja exchatti kävi kuumana. Suuri kiitos bussikuskillemme, joka jaksoi vielä kuljettaa meidät kotiin, vaikka oli osallistunut myös sitseille. Bussin rantauduttua kolmen aikaan Hervantaan muutamat jatkoivat vielä keskustaan sekä kiltiksille. Osaa alkoi jo pitkä päivä painaa, ja he ottivat suunnan kohti kotia. Hatunnosto fuksikapuille heidän järjestämästään mukavasta reissusta!

LR-Forum Varsova

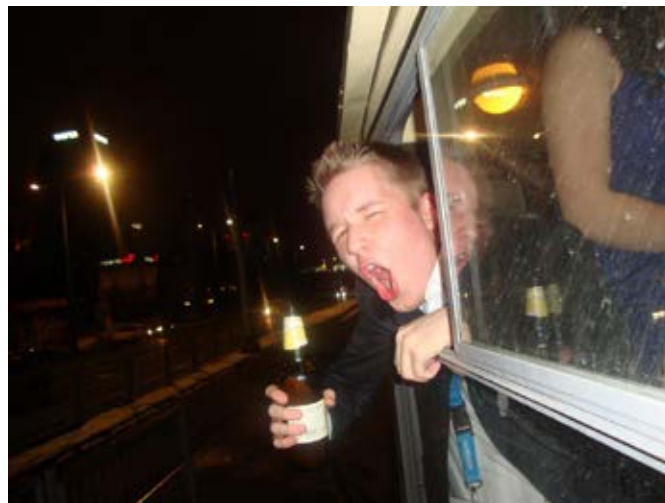
3.-8.4.2013

KV-vastaava Tommi Valkosen tajunnanvirtaa matkalta Local Group Varsovan järjestämään ESTIEMin paikallisvastaavien tiedonvaihto- ja koulutustapahtumaan.

1. Päivä

Koen jotain maagista siinä hetkessä, kun näen omin silmin uljaan tulevan majapaikkani ensimmäistä kertaa. Osoitteessa 11 Listopada 22. str. Varsova sijaitsee näköhermoja hivelevä Hostel Fabryka, entinen kutomo, johon joku mainio sielu on päättänyt sisustaa hostellin (katso kuva). Maagisuutta ei vähennä se, että porraskäytävä on rakennuksen fasadiakin karumpi. Aito kokemus! Täydeksi pettymykseksi itse hostellin tilat ovat remontoitua ja siistit, ja tunnen oloni hyysätyksi.

Muutoin päivää ei voi kuvailla kuin mahtavana. Täysin tuntematon n. 40 hengen porukka ESTIEMereitä ottaa minut kirjaimellisesti avosylin vastaan, ja itse kukin on tilanteesta samalla tavalla innoissaan ja ihmeissään. Ennen illan ainoa varsinaista ohjelmaa, ryyppäämistä, käymme syömässä Politechnika Warszawskan vaatimat-
tomassa ruokasalissa. Ruokana on Kiovan kanaa, riisiä ja omituisia hedelmähilloja. Erinomaista, mutta kana on yllättävän mautonta. Korjaamme tilanteen pöytäseuru-

een kanssa kertomalla yönalusvitsejä.

Päivän ehdoton tiara minulla on edelleen lompakossa: kuitti pienestä mutta kodikkaasta pubista, Bistro Relaxista, jossa silmät täydellisinä ympyröinä pyysin baarimikkoa varmistamaan käsi sydämellä, etten houraille. Olut ja 4cl Johnnie Walker... 11 zlotya! (sivistymättömille kerrottakoon, että ihmisen rahassa tuo on n. 2,66442656 €). Seuraavan tunnin kierrän julistamassa pohjoisten kansojen kärsimyksestä, alkoholiverotuksesta ja eteläisestä viinasiirtokunnastamme, puhtaan onnen kostutuksessa poskeni.

2. Päivä

Voijjeeesus. Analysoidessani oloani totean sijaitsevani täsmälleen darrakartan kriittisessä pisteessä – huone pyörii ja janottaa, vielä ei särje mutta jomottaa. Tästä ei ole tietä kuin alaspäin. Päätän aloittaa päiväni jääkylmällä suihkulla. Valintojen maailma, vaikka hanasta ei lämmintä vettä tulekaan. En virkisty, mutta onneksi alakerrasta kuulutetaan aikaa lähtöön n. 10 minuuttia. Revin päälleni vaatteita ja juoksen äärimmäisen kapeat ja jyrkät puiset portaat olohuoneeseen, jossa minua odottaa parisenkymmentä hiljaista kohtalotoveria. Joku kokeneempi rohkaisee ja nauraa habitukselleni.

Päivän ohjelmassa on koulutus kulttuurienvälisestä kommunikaatiosta ja tiimityöskentelyn teoriasta. Aamupuoliskon suoritan taistellen kaikin voimin nukahtamista vastaan, enkä siis kontribuoi aktiiviseen keskusteluun täysipainoisesti. Iltapäivällä olo paranee ja tulitan mielipiteitä aamunkin edestä. Päivälliseksi jälleen Kiovan

kanaa, riisiä ja ananasrengas. Kanan mauttomuus alkaa hirvittää.

Illalla moni kokee turvalliseksi vetää lähes täysin naamat, sillä päivän baari sijaitsee n. 3,8m hostellin ovelta. Tanssilattia on kiitettävä, mutta huvitun paikan DJ-järjestelystä: täysin tylsistyneen oloinen heppu soittaa ilmeisesti omalta kannettavaltaan mp3:siä.

3. Päivä

Kolmannen päivän aamu ei raavi sieluani enää ollenkaan eilisen tavoin. Suihkuun en tällä kertaa ehdi, vaikka järjestäjät kiekaisivat herätyksen kokonaista 20 minuuttia ennen lähtöä. Aamupalalla on tällä kertaa myös juustoa. Päivän koulutuksissa olen jo tarpeeksi hereillä ja tarkkaavaisena alusta asti.

Illan baari soittaa 70-luvun discomusiikkia ja houkuttelee keski-ikäisiä kuin lamppu kärpäsiä. Hauskaa on myös se, että ilmeisesti olemme ainoat, jotka ovat kuulleet dresscode aurinkolaseista. Onneksi paikalliset ovat silti ystävällisiä ja tarjoavat solkenaan shotteja, kun kerron pitäväni heidän kotimaastaan. Alan myös todella innostua ESTIEM-yhteishengestä. Säälin hetken kaikkia, jotka ovat joskus harkinneet ja sitten jättäneet lähtemättä ESTIEMin tapahtumiin. Lälläslää!

4. Päivä

STRABA PARTY, STRABA PARTY HEY! HEY!

Koko päivä menee odotellessa iltaa. Itse asiassa koko viikon joukossamme on kulkenut kihelmöivä odotus, ja sitten se tapahtuu. Legendaarinen bileratikka, muovipussimurujen kauhu, 1,5 tuntia äärimmäistä tungosta ja melua, laulua niin että teekkaria hirvittää. Yksi parhaimpia bileitä eläissäni, ajattelen, ja kerron muillekin. Mielissäni syntyy ajatus Indecsin omasta raitiovaunusta, kunhan tarvittavat infrat on Tampereelle vedetty.

Jatkoille mennään kuulopuheen mukaan Varsovan hienoimpaan yöklubiin, jossa on unibrow-turvamiehiä ja Suomen hinnat. Paikka on todellakin överi ja tönkkö, emmekä jaksakaan liian pitkää menoa katsella. Hostellilla olohuone on jo muutettu kotibileiksi ja huolestun vastaanottovirkailijan kuulon puolesta. Myöhemmin kuulen tarinan, että erään porukan taksikuski oli sanonut hostellille tullessa: "Ettehan te nyt sinne voi haluta, se on paras paikka saada itsensä tapetuksi". Hymähdän ja katselen seuraavat päivät useammin olkani taakse.

5. Päivä

Univaje alkaa ottaa veronsa, mutta taistelen itseni silti ylös. Pieni viimeisen päivän haikeus näkyy itse kussakin, viimeistä päivää viedään. Ja ihan oikeutetusti, ajattelen. Harvoin näkee samassa yhteydessä niin monta niin fiksumaa, niin sosiaalista, niin loistavaa ihmistä. Miksi en itsekin ole tehnyt tätä reissua aikaisemmin?

Illalla suuntaamme jälleen ykköset päällä gaalaillalliselle. Hymähdän sivusilmällä myöhässä saapuneelle portugalilaiskaksikolle, jotka rangaistukseksi joutuvat esittämään toisilleen eroottisen tanssin, yhtä aikaa. Itselläni on kiire pyöriä sisäisessä tyytyväisyydessä väistettyäni juuri arkkiholliseni Kiovan kanan – onnekseni valitsin liharuuan.

6. Päivä

Herään lähtöpäivään hiukan haikein tunnelmin – huomenna kukaan ei odota minua missään vartin yli kahdeksan aamulla!

Ennen kotiinlähtöä päätän lähteä avustamaan Göteborgin vahvistusta Erikiä valokuvahaasteessa: Pietarilainen neitokainen on luvannut "nannaa ja töfföä", mikäli Erik suorittaa kolme urotyötä. Yksi on valokuva Erikistä laulamassa karaokea hyvin epämääräisessä karaokebaari-issa, toinen on kuva Erikistä eräässä opiskelijabaarissa, jossa n. 15 eurolla saa juoda olutta niin paljon kuin jaksaa, ja kolmas on kuva Erikistä syömässä puolalaista munkkia. Kokemuksia sinänsä, ainakin kun kyseinen karaokebaari on remontissa ja pääsemme valokuvamaan keskeneräisessä laulukopissa omistajan luvalla kurvaa huutavien työmiesten poratessa taustalla peltilevyä. Ei parempaa tapaa lopettaa tätä reissua!

40 minuutin taksimatka lentokentälle maksaa yhteensä 40 zlotya. Totean matkakumppaneilleni haikein sydämin, että kaukaisessa Suomessa maksetaan tämän verran siitä ilosta, että taksiin menee sisälle.

Reddal/PreWappuXQ

Indecsin perinteinen kevään ekskursio suuntautui tänä vuonna Helsingin kautta Tallinnaan ja sieltä edelleen Otaniemen ja Vantaan halki takaisin Hervantaan.

Kevään suurin yritystapahtuma Reddal/PreWappuXQ lähti liikkeelle kylmänä huhtikuisena maanantaiaamuna Obeliskin edestä. Viimehetken peruuntumiset kruunautuivat, kun etsimme viimeistä matkalle lähtijää. Hän heräsi vielä MIK:n vujuilla käyttämänsä puku päällä, joten päätimme jättää hänet matkasta. Rivien harvennettua jouduimme ottamaan käyttöön uutta markkinointistrategiaa, ja värväsimmekin matkalla Helsinkiin mukaan kaksi paikallista tutalaista Prodekolta sekä yhden kylterinkin.

Päivän ensimmäinen kohde oli Hotel Kämp Helsingissä. Pääsimme katsomaan Suomen hienointa hotellia ja tutki-
maan, mitä kaikkea se piti sisällään. Heti aulassa näimme loisteliaan hotellin, joka monelle omenahotellien käyttä-
jälle oli aivan uudenvuodenlainen kokemus. Jatkoimme matkaa tutkien "perushuoneita", jotka olivat isompia kuin joiden-
kin matkalaisten opiskelija-asunnot. Valitettavasti emme päässeet näkemään suurinta ja hienointa Mannerheim-
sviittiä, joka oli sillä hetkellä käytössä, mutta totesimme Paasikivi-sviitin välttävän monien tutalaistenkin tarpeet Helsingin matkoilla.

Seuraavana jatkoimme matkaa kohti elinkeinoelämän-
tutkimuslaitosta. Alussa monia matkajia hieman pelotti mahdolliset tylsät ja pitkät kalvosulkeiset. Kalvosulkeiset sieltä tulikin, mutta tylsiä ne eivät olleet. Saimme kuulla totuuden, että varallisuuden kasvu lisää oikeasti onnelli-
suutta, eikä ole tiettyä rajaa, jossa onnellisuuden kasvu loppuisi. Lisäksi kuulumme erittäin mielenkiintoista teo-
riaa luovasta tuhosta. Kyseistä teoriasta voi halutessaan kysyä lisätietoa Tuure Visapäältä.

Illan viimeinen yrityskohde oli matkan nimikkoyritys Red-
dal. Illan aloitti Reddalin esittely itsestään Pecha Kucha -tyylinä, jossa käytiin 20 diaa läpi käyttäen 20 sekuntia yhteen diaan (yhteensä siis 6 minuuttia 40 sekuntia). Tämän jälkeen jakauduimme kahteen eri ryhmään. Toi-
nen ryhmistä jäi keskustelemaan ja kyselemään halu-
amia kysymyksiä Reddalin edustajilta rennoissa tun-
nelmissa. Lisäksi meille tarjottiin mahdollisuus harjoitella työhaastatteluja, mihin lähes kaikki osallistuivatkin.

Toisessa ryhmässä oli puolestaan ratkaistavana ja esi-
teltävänä case. Monet olivat tyytyväisiä, kun aikaisem-
pina vuosina tutuksi tullut poronliha-case oli tänä vuonna muuttunut. Casen ja keskustelujen jälkeen kokosimme ryhmät yhteen ja menimme alakertaan, jossa ennen ruo-
kailua oli edessä vielä tietokilpailu, jonka voittajat pokka-

Koko porukka kasassa odottamassa laivaan nousua

Tästä lähdettiin

sivat itselleen Reddalin arvojen (ARVOT) mukaiset palkinnot. Tämän jälkeen meitä odotti erittäin monipuolinen buffetpöytä, joka saikin toimitusketjujen erityisosaajat hämmästyttämään ja kuluttamaan lähes puoli tuntia häröpallossa salaattipöydän ympärillä. Illan hämärtyessä jouduimme sanomaan jäähyväiset Reddalille, koska meillä oli jo kiire illan viimeiseen kohteeseen.

Rajojen ulkopuolelle

Illan viimeinen kohde oli Tallinna, tai siis Tallinnan laiva. Päästyämme laivaan koko seurue oli odottamassa kauppojen aukeamista, jolloin matkamme pelle tapasi myös laivan miimikon. Matka Tallinnaan oli yllättävän lyhyt ja rohkeimmilla matkaajilla kävikin mielessä Tallinnan yö, mutta päädyimme jatkamaan juhlia laivassa. Keskiyön taitteessa löysimme itsemme laivan kannelta laulamassa Teekkarihymniä, joka järjestyksensivalvojan mielestä "kuului koko p*ркеleen Viroon". Samainen mukava järjestyksensivalvoja löysi juhlijan kansan muutaman tunnin kuluttua hissistä ja neuvoi meitä menemään ylimpään kerrokseen jatkamaan sitsejä, ettei laulumme kuuluisi jokaiseen hyttiin.

*Keskiyön taitteessa löysimme itsemme laivan kannelta laulamassa Teekkarihymniä, joka järjestyksensivalvojan mielestä "kuului koko p*ркеleen Viroon".*

Erittäin hyvin, mutta lyhyesti nukutun yön jälkeen nousimme maihin Viron puolella. Valitettavasti Virosta ei löytynyt XQ:lle yritysvierailukohdetta. Emme antaneet tämän häiritä, vaan suuntasimme KalevSpa:han hotelliaamiaiselle ja kylpylään. Kylpylässä väsyneet miehet heräsivät eloon, kun liukumäet viimein aukesivat ja pääsimme jopa 10 hengen ryhmissä laskemaan mäkeä riemuiten alas. Vältimme kuitenkin kaikilta loukkaantumisilta aivan kylpylästä lähtöön saakka, jolloin Prodekon vahvistuksemme huomasi, kuinka betoniset portaat ovat kovempaa tekoa kuin hänen päänsä. Tilanteesta selvitettiin ammattitaitoisten virolaisten lääkäreiden avulla, jotka

Tähän päädyttiin

tikkasivat haavan komeasti umpeen.

Loppupäivän ajan saimme nauttia keväisestä aurin-gonpaisteesta vanhankaupungin aukiolla. Monet kävivät myös tutustumassa paikallisiin nähtävyyksiin, mutta päätyivät lähes poikkeuksetta samalle aukiolle. Lopulta tarvitsimme hieman aktiviteettia päiväämme. Päätimme jakaa porukan 2-3 hengen ryhmiin ja kävimme ostamassa kaikille ryhmille täsmälleen samanlaiset postikortit. Tämän jälkeen meillä oli tunti aikaa saada vaihdettua postikortti mahdollisimman monta kertaa johonkin toiseen tuotteeseen ja näin lopulta saada arvokas lopputuote. Osa ryhmistä palasi jopa arvottomampien tuotteiden kanssa, mutta yllätyimme, kun fuksiryhmä saapui paikalle Segwaylla, jolle he olivat saaneet puolen tunnin

Tutapelle tapaa miimikon

ajo-oikeuden. Lopulta voittajaksi kuitenkin selviytyi joukkue Sirén, Visapää, Siltanen. Joukkue sai vaihdettua tuotetta 9 kertaa ja päätyi lopulta purkilliseen pestoa ja aitoon käsinmaalattuun maatuskaan (noin 30-kertaistettu rahat tunnin aikana).

Illalla suuntasimme takaisin laivalle, jossa väsyneimmät varasivat myös hytin kerätäkseen voimia iltaa varten. Nopeasti sujuneen matkan jälkeen illan suunnitelma oli majoittua Otaniemeen, jossa meillä oli tiedossa sitsien jatkot rantasaunalla. Osaa matkailijoista painoi vielä edellisen illan merenkäynti ja he lähtivät ajoissa saunalta nukkumaan, kun taas osa jaksoi jälleen seurustella yön viimeisille tunneille.

Viimeiset vierailut

XQ:n viimeinen aamu käynnistyi nopealla siivousurakalla ja ihmisten suihkujonotuksella. Matka pääsi kuitenkin jatkumaan kohti nykytaiteen museo Kiasmaa. Monen aamuinen olo ei ollut parhaimmillaan tutustuttaessa valokuvaaja Jouko Lehtolan teoksiin, joista välittyi suomalaisen yhteiskunnan rosainen puoli ja nuorten herkkyys. Kuitenkin vierailu Kiasmassa oli erittäin mielenkiintoinen ja opettava kokemus, joka avarsi monien maailmaa. Teokset herättivät joukossa myös paljon keskustelua, mutta lopputulos oli, etteivät tutalaiset ymmärrä nykytaidetta juuri ollenkaan.

Matkan viimeisenä kohteena oli Fazerin suklaatehdas Vantaalla. Kohde valikoitu allekirjoittaneen toimesta, sillä halusin Lappeenrannan Fazerin makeistehtaan jälkeen tutustua myös suklaaseen. XQ oli rutiininomaista Fazerille, ja esittelijä ilmoittikin meidän olleen jo hänen viides ryhmänsä sinä päivänä. Kalvojen esittelyn jälkeen jatkoimme esittelykierrokselle ja saimme maistella erilaisia Fazerin tuotteita. Lopulta löysimme todellisen aarreaitan: suklaata moneen makuun ja niin paljon kuin vain jaksomme syödä. Yritimme kaikkemme syödä suklaat loppuun, mutta suorituksemme oli kuulemma erittäin heikkoa verrattuna ala-asteikäisten ryhmiin. Lähtiessämme kotia kohti saimme vielä mukavat lahjapussit mukaan.

”suorituksemme oli kuulemma erittäin heikkoa verrattuna ala-asteikäisten ryhmiin”

Kokonaisuutena XQ oli monille erittäin raskas, mutta myös palkitseva. Yritysvastaavana odotan jo ensi syksyn Ulko(istamis)XQ:a Kaakkois-Eurooppaan sekä monia muita tapahtumia. Tältä keväältä haluan kiittää kaikkia, jotka ovat osallistuneet ja auttaneet erilaisissa tapahtumissa. Hyvää kesää kaikille!

Kiasmassa taidetta arvioimassa

Armas

HELPPO TULLA JA OLLA!

ILMAINEN SISÄÄNPÄÄSY
&

AINA EDULLINEN

AVOINNA PE-LA 22-04

 ARMASTAMPERE
KIRKKOKATU 10, TAMPERE

“ALL ABOUT DJ's”

K-18
Kirkkokatu 10, TAMPERE
 Screen Club & Lounge
 Screenshot tampere
www.screen tampere.fi

RÉHELLINEN ROKKIOLOHUONE

AVOINNA
KE-TO & SU 19-02 / PE- LA 19-04

 RaideriRokkibaari
Aleksis Kivenkatu 15, TAMPERE

Tutapäivät

Tutapäivät on kerran vuodessa järjestetty kaikkien Suomen tutakiltojen hallitusten kokoontuminen. Tänä vuonna tutapäivät järjestettiin Lappeenrannassa. Tutapäivillä on vuodesta toiseen hienoa huomata, kuinka samanhenkisiä (ja samanlaista huumoria ymmärtäviä) tutalaiset ovatkaan.

Keskiviikko 13.3.

Tutapäivien ensimmäinen päivä starttasi TTY:n pihalta, kun Levónin, Lukinin, Myllyharjun ja Siltasen auto 1, Laurilan, Mäkisen ja Visapään auto 2 sekä Sunin, Turkan ja Viljamäen auto 3 lähtivät kisaamaan kauniissa kevät-talvisäässä kohti Lappeenrantaa. Kisan johtopaikan otti heti parkkipaikalta auto 1, mutta saavuttaessa kisan ensimmäiselle varikkopysähdykselle Lahden Prismaan oli ykköspaikalle kiilannut tiukan taistelun jälkeen auto 2.

Tutustuttuamme Prisman, Alkon ja Hesburgerin valikoimiin kisa jatkui edelleen auto 2:n hallinnassa. Tässä vaiheessa keli alkoi muuttua jo suorastaan kamalaksi, ja kisakin muuttui lähinnä taisteluksi pitää autot edes tiellä. Kuitenkin vielä yhden pysähdyksen, sekä koukkauksen Lappeenrannan rautatieaseman kautta saavuimme onnellisesti Skinnarilaan, tuohon Lappeenrannan Hervantaan, auto 1 Myllyharjun paikallistuntemuksen ansiosta ensimmäisenä.

Skinnarilasta meille eri puolilta Suomea tulleille tutalaisille oli järjestetty sauna sekä pientä syötävää. Ruokana oli – vähemmän yllättäen – vetyjä ja atomeita, noita Lappeenrannan versioita lihapiirakasta. Tutustuttuamme saunalla muiden tutakiltojen edustajiin matkamme jatkui tilausbussilla kohti Lappeenrannan keskustaa ja yökerho Ilonaa tutapäivien aloitusbileiden merkeissä.

Meininki Ilonassa oli juuri sellaista kuin voi odottaa, kun Suomen tuotantotalouden killat kokoontuvat yhteen. Illan kohokohtina jäivät mieleen erään Indecsin yritystoimihenkilön koko killalle sponsoroimat skumpat sekä karaoke, jossa vuorollaan oli mainiosti edustettuna niin Indecs kuin muut tutakillatkin. Erityisesti kaikkien sisarkiltojen yhteinen tulkinta Anssi Kelan kappaleesta 1972 (Meistä tuli teekkareita / teekkareita ja teekkareita / tänään voidaan hetki olla teekkareita) aiheutti ihastusta muiden baarissa olleiden keskuudessa. Ilonasta pääsimme jälleen tilausbussilla takaisin Skinnarilaan majoitumaan ja odottamaan seuraavan aamun iloista herätystä kello 08:00.

Torstai 14.3.

Torstaina aamu alkoi, ainakin melkein kaikkien osalta, ei ehkä ihan niin pirteissä merkeissä. Nopsa aamupala yhdeksältä koulun ruokalassa, jonka jälkeen meitä odotti bussikuljetus ensimmäiseen yritysvierailukohteeseemme Flowroxille. Eipä ehditty bussilla liikkua vielä minnekkään, kun yhtä jo odoteltiin. Yksi allekirjottaneista saapui juosten bussiin napit auki, vyötä kiinnittäen, tukka putkella, ilman suihkua ja hammasharjaa kuin uudesti syntyneenä.

Flowroxilla porukka jaettiin kahteen osaan – toinen suuntasi tuotannon puolelle ja toinen kuuntelemaan yrityksestä ja kasvuluvuista. Puhuja puhui hirveästi ilman varsinaista asiaa ja meni ensimmäiset 20min ennen kuin suurimmalle osalle selvisi, mitä kyseinen yritys valmisti. XQ pelikin saatiin lopulta käyntiin, vaikka alku vaikutti vähän vaisulta. Mieleen jäi myös esimerkki, miksi tavaratiloissa on ykköskerroksessa naisten pientavaraa, joka ei tuntunut mitenkään liittyvän pumppujen ja venttiilien myyntiin. Kyllä yritys siis valmisti pumppuja ja venttiileitä. Tehtaan/varaston puolella kiertäminen oli mielenkiintoisempaa.

Iltapäivällä tutustuimme Eksotehen eli Etelä-Karjalan sosiaali- ja terveyspiirin toimintaan. Paikalla tarjottiin hyvää leipää ja marjapiirakkaa, jotka maistuivat myös tutalaisille tässä vaiheessa päivää. Paikalla oli useita henkilöitä kertomassa itsestään ja toimistaan. Oli yllättävää löytää tuotantotaloutta opiskelleita myös tältä alalta. Saimme paljon tietoa mm. logistiikkaan liittyen. Lisäksi bussimatalla pohdittiin vanhan tietojohdajan esittämiä, ei ehkä ihan tutalaisen kestäviä, graafeja väestön ikääntymisestä.

Lounasta pyydystettiin mukaan bussiin paikallisesta mäkkäristä, minkä jälkeen tutustuttiin Lappeenrantaan kaupunkikierröksellä. Paikallisoppaaksi innostui järjestäjän lisäksi myös oma paikallisemme Jaakko (tai niin ainakin kaverit kertoivat). Kierroksella ajettiin ohi suurten UPM:n paperitehtaiden ja Lappeen Rannan slummialueiden. Näimme myös vähän keskustan hienoja alueita.

Ennen illan ohjelmaa eli jääkiekkoteemaisia sitsejä keräiltiin voimia majoituspaikassa ja paketoitiin tulaiset kaulniiseen prinsessapaperiin vaaleanpunaisella rusetilla. Mukana oli sekalainen joukko ainakin Suomi-, Ruotsi-, Saipa-, Kalpa- ja Ässä-pelaajia sekä faneja.

Illan hitistä vauvaöljystä mieleen jäi puheenjohtajien komeat liukuyritykset, lahjan annon käsiteippaukset ja lauluesitys. Oli hauska laulaa paikallisia säkeistöjä lauluihin sekä oppia kokonaan uusia lauluja. Sitsit kestivät niin pitkäääääääääääää, että välissä laulettiin teekkarihymni ennen juhlinnan jatkumista. Hauskaa oli!

Perjantai 15.3

Aamu valkeni kylmänä mutta aurinkoisena väsyneiden tutalaisten silmiin. Odotimme kaikki innolla päivän ensimmäistä yritysvierailua Fazerin makeistehtaalle. Vastassamme oli monia täysiä kulhoja erilaisia makeisia, jotka

saivat väsyneet mielet intoutumaan rankan illan jälkeen. XQ-peli lähti myös hyvin liikkeelle "nännikorulla", jonka käyttö oli kuulemma Fazerin työntekijöiltä kielletty. Pelin voitto vaikutti jo lähes varmalta, kun kysyttiin löytyykö Fazerin karkkipusseista varpusparvia tai myyräperheitä. Lopulta oululaiset jälleen edustivat, ja odotetusti yksi heistä sai Torspo-palkinnon töistään marjatehtaalla, missä hän oli käyttänyt marjapuserintia.

Päivän toinen kohde oli "X". Lähdimme aluksi kuitenkin katselemaan Lappeenrannan nähtävyyksiä, joita olivat Saimaa ja UPM:n tehtaat. Kohde "X" olikin kolmas nähtävyys: SaiPa! Kuin ihmeellä ja uskomattomalla tuurilla tämä Venäläinen satelliitti oli selvittänyt tiensä pudotuspeleihin, joiden ratkaiseva peli oli juuri tänä iltana. SaiPan toimitusjohtaja oli saavutuksesta innoissaan ja vastatessaan kysymyksiin jopa kysyjä unohti alkuperäisen kysymyksen, sillä vastaus oli noin puoli tuntia pitkä ja aasi hukkui jo ensimmäisen minuutin aikana. Tämä suotakoon kuitenkin anteeksi, sillä ilmeisesti kiireinen toimitusjohtaja oli ehtinyt pudotuspelien aikaan nukkua vain pari tuntia yössä – ja sen sijaan, että olisi vapaahetkenään käynyt ottamassa torkut ennen illan ratkaisupeliä, tuli hän kertomaan huonovointisille tutalaisille faktoja jääkiekkobisneksestä.

Kun vierailut yrityksissä olivat ohi, päätti Indecsin yksi seurue perustaa oman Tasavallan (höystettynä mustikkamehulla ja kermavaahdolla). Valitettavasti Tasavalta kaatui jo alkuillasta ja seurue tarvitsi itselleen nopeasti Taxin. Samaan aikaan päivän viimeinen tapahtuma oli jo alkanut: Rauhallista saunomista ja illan jääkiekkopelin seuraamista. Loppuillasta kaksi rohkeaa sankaria päätti lähteä katsomaan menoa keskustassa ja implementoida juuri kehitettyä 3D-strategiaa. Aamulla pystyimme teollisen tutkimuksen perusteella toteamaan strategian onnistumisprosentin olleen jopa 50 %.

BE > YOUR DEGREE

This is your invitation to join an organization offering greater opportunity, greater challenge and greater satisfaction. An organization dedicated to teamwork and collaboration. An organization working in the forefront of technology, helping 18 of Finland's 20 largest companies to reinvent business. Our capabilities are so broad, you can even change jobs without ever changing companies. Talk to Accenture and discover how great you can be. Visit accenture.fi/tyopaikat

accenture
High performance. Delivered.

BE GREATER THAN

APPLY FOR OUR INTERNSHIP PROGRAM

Application process

Internship application deadlines

- Asia: For winter/spring by September 30th and for summer/fall by April 15th
- Europe: For spring/summer by October 31st, for fall/winter by May 15th

1. Apply

- Email your cover letter, curriculum vitae, university degree certificates and course transcripts, high-school diploma and transcript (if available) recruiting@reddal.com
- Internships are mainly open to 4th year university students and above

2. Interview process

- Minimum three interview rounds with cases, Q&A and discussions
- Interviews at Reddal offices, teleconferences possible if needed

3. Full-time internship

- Two to six month full-time internship
- Training in Helsinki in the beginning of the internship period
- Competitive compensation

4. Full-time contract

- After internship program completion, successful interns are offered a full-time position

REDDAL - RELENTLESS BUSINESS DEVELOPMENT, 24/7, GLOBALLY

REDDAL

Contact details

CEO

Per Stenius
per.stenius@reddal.com

Vice President, HR

Marko Mälikä
marko.malikia@reddal.com

Reddal Europe

Mechelininkatu 1a, 7th floor
00180 Helsinki, Finland

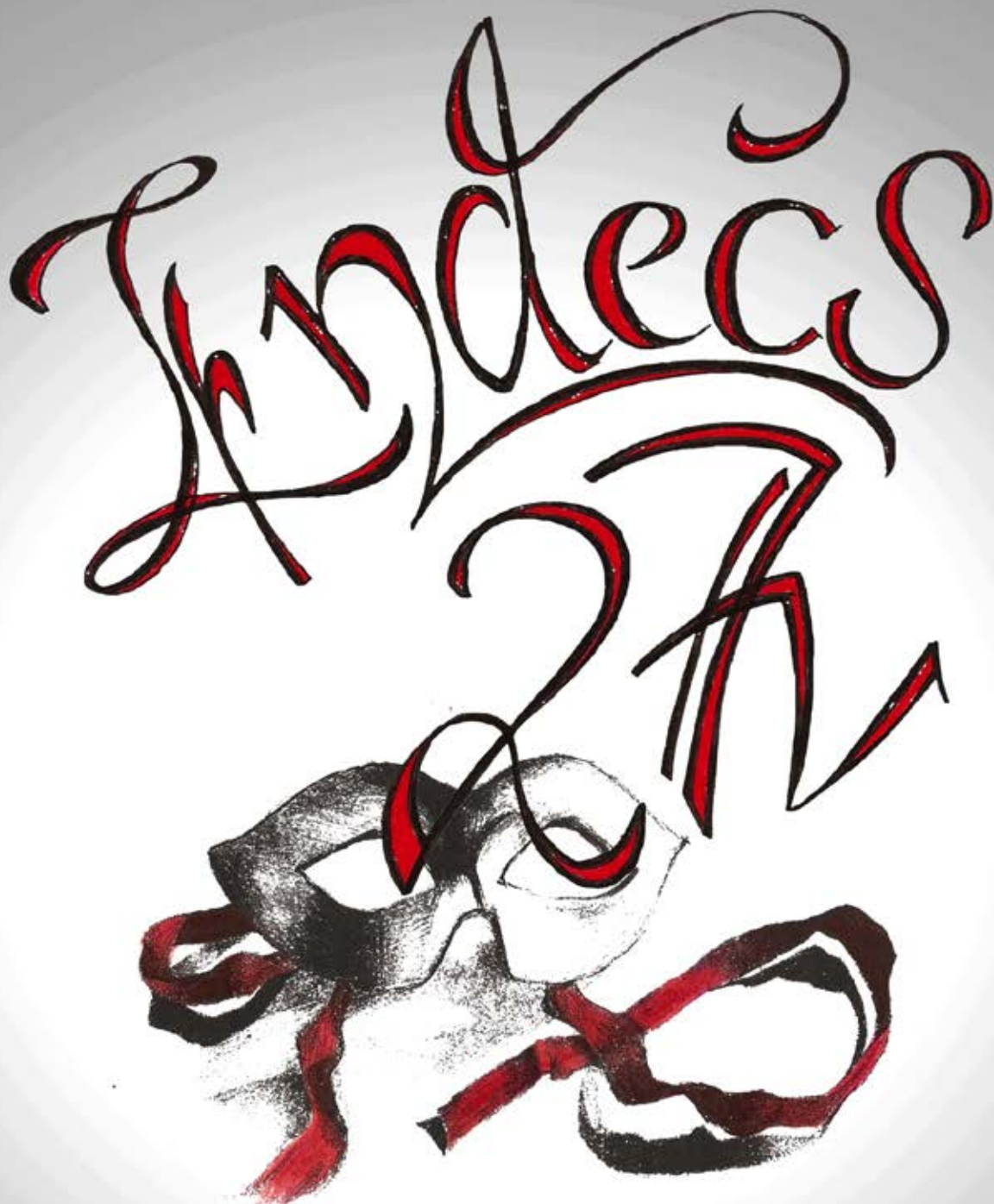
Reddal Asia

6th floor, 6, Yeoksam-ro 77-gil,
Gangnam-gu, Seoul 135-841, South Korea

Access our website and download the brochure in pdf format by using the QR code.

www.reddal.com

Tampereen teknillisen yliopiston
Tuotantotalouden kiltä

Indecs

Kiittää vuosijuhlatukijoitaan

SPINVERSE
Capital & Consulting

Abba® accenture
High performance. Delivered.

FRAM-RY

keisari

Felix Abba

metso

McKinsey&Company

TEK
TEKNIIKAN AKATEEMISET

KALMAR